

Nr. 37 (1153) XXII METAI

MŪSŲ LIE TU VA I

São Paulo - Brasil - 1970 m. rugsėjo - setembro 4 d.

PLACIAJAME PASAULYJE

Brazilija

DARBININKAI TAPS
BENDRININKAIS

Prieš pora savaitių Resou-
blikos prezidentas gen. Medi-
ci pasiuntė parlamentui svary-
tyti SOCIALINĖS INTEGRACI-
JOS PROGRAMOS įstatymo
projektą. Šio įstatymo dėka
darbininkai bus įjungti į vi-
sos Brazilijos visuomenės so-
ciališkai ūkinį gyvenimą. Jis
padarys visus registruotus dar-
bininkus privačios nuosavy-
bės /prekybos, agrikultūros,
pramonės) įmonių gaunamo
pelno dalininkais, bendri-
ninkais.

Tam tikslui į Socialinės In-
tegracijos Fondą bus nu-
skaitomas nuo visų tų įmonių
mokamo prekių fakturacijos
ar kitokios apyvartos ir ren-
tos deklaracijos mokesčių tam
tikras nuosimtis, apie 15%.
Šį milijardinį Fondą valdys
Federalinės Paupmosios Ka-
sos, kolindamos iš jo pinai-

Ko Siekė Sovietai?

Rusams ir vokiečiams pasi-
rašius naują nepuolimo sutar-
tį, daugelis politikų ir žurna-
listų save klausia, ką tikru-
moje toji sutartis reiškia. Ar
ji tik nėra vokiečių kapitula-
cija Sovietų norams, kurie
nieko konkrečiai vokiečiams
neprižadėję, užtikrino savo
ir satelitų sienų saugumą? Ki-
ti yra nuomonės, kad naujoji
rusų ir vokiečių sutartis yra
nepermatomas komunistų triu-
kas, kuriuo jie nori ardyti
NATO sąjungą arba išvilioti
JAV kariuomenę iš Europos.
Tačiau norint surasti tikrąją
sutarties prasmę, reikia pa-
nagrinti tą sutartį sudariusi-
sų žmonių žodžius, veiksmus
ir nuomones.

ŪKINĖS PAGALBOS?

Kai Rusijos Kosyginas lydė-
jo Vokietijos kanclerį Brandt-
tą į Kremlių, vienas pirmųjų
jų klausimų buvo šis: «Koks
yra šįmet pas jus derlius?»
Tuo savo klausimu Kosygi-
nas atidengė sva biansią So-
vietų rūpestį ir patvirtino ko-
respondentų žinias, kad Rusi-
jos ekonominis gyvenimas y-
ra labai atsilikęs. Pasžiūrė-
jus į sutarties tekstą, vėl ga-

gus anoms įmonėms ir kito-
kioms institucijoms.

Kiekvienas darbininkas gaus
atitinkamą Integracijos Kny-
gele, kurion vis bus įrašo-
mos jam priklausomos pinigų
sumos pagal gaunamą algą,
išdirbtą metų skaičių, užskai-
tomą monetarinę korekciją,
nuošimčius ir fondo apyvar-
tos likusį pelną. Vedybų, nuo
savo namo pirkimo proga dar-
bininkas galės išimti visus
jam priklausančius pinigus,
o mirties atveju — jo arti-
mieji. Šiaip kas metų ketvir-
tį, jei Lorės, galės pasiimti
jam priklausomą monetarinę
korekciją ir nuošimčius. Jei
šis įstatymas bus priimtas,
fondas pradės veikti nuo 1971
metų liepos 1 dienos.

Tai bus didelis žingsnis pa-
darytas darbininkų gerovei
kelti ir jų taikiam įsijungi-
mui į šalies ūkinį gyvenimą
bei jo teikiamas ekonomines
galimybes. Tokio masto — tai
pirmas įvykis visame pasau-
lyje!

l ma matyti tas pats Krem-
liaus rūpestis. Sutarties izan-
goje taip sakoma: «Aukštosios
susitariančios šalys, norėda-
mos sutarties forma pareikšti
savo pasiryžimą gerinti ir
plėsti bendradarbiavimą tarp
jų, taip pat ekonominių santy-
kių, mokslo ir technikos
bei kultūrinių ryšių srityje,
susitarė» ir t.t. Trumpai, ru-
sai nori gauti iš Vokietijos
ekonominės pagalbos, kad ga-
lėtų pakelti savo pramonę ir
žemės ūki.

Sutarties architektai yra
Brandto patarėjas Egon Bahr
ir Vokietijos ambasadorius Ru-
sijoje Alardt. Jų nuomone ru-
sai norėjo susitarti su vokie-
čiais pirmoje vietoje todėl,
kad vokiečių pagalba galėtų
nugalėti ekonominius nepasi-
sekimus. Pasitaręs keletą kar-
tų su rusais, Egon Bahr taip
išsireiškė: «Rusai pradeda su-
prasti Ekonominės Europos
Bendruomenės» svorį ir vo-
kiečių pagalba norėtų užmez-
ti su ja ekonominius santy-
kius. Iš tiesų, palė u. Eko-
nominės Europos Bendruome-
nės produkciją su rusų mato-
si didelis tarp jų skirtumas
Sovietų nenaudai. Rusai pra-

lenkė Vakarų Europa tik elek-
tros srove o visur kitur yra
labai atsilikę.

GAMYBOS PAKĖLIMO

Taip gana gerai informuo-
tas vokiečių žurnalas Der
Spiegel tirtina, kad praėju-
siais metais Sovietų žemės
ūkio produkcija nukritusi vie-
nu procentu. Kadangi žmo-
nių skaičius padidėjo, o pro-
dukcija sumažėjo, rusai pasi-
darė alkanesni. Neseniai itatų
pastatytas automobilių fabri-
kas, žadėjęs pagaminti Soviet-
tams kasmet pusę milijono
automobilių, pagamino tik 30
tūkstančių. Todėl ir pats Brež-
nevas, kalbėdamas per tele-
viziją balandžio mėnesį, pasa-
kė kad «pas mus yra pramo-
nės šakų, kurios kasmet neiš-
pildo joms nustatyto plano».
Der Spiegel išskaičiuoja ke-
lą idomių Rusijos ekonominio
gyvenimo smulkmenų ir paly-
gina jas su JAV ekonomija.
Už vieną kilogramą margari-
nos rusas dirba 3 valandas,
o JAV darbininkas 22 miu-
tes. Už vieną kilogramą cu-
kraus rusas dirba 2 valandas
o už pieno litrą — pusę va-
landos. Už tuos pačius produk-
tus JAV darbininkas dirba tik
po 6 minutes. Rusijoje, žino-
ma, nėra streikų, bet, stovė-
dami eilėse prie krautuvių,
rusai praranda kasmet 80 mi-
lijardų darbo valandų. Po 50
metų didelių ekonominių «lai-
mėjimų», šįmet, palyginus su
gyventojų skaičiumi, Rusijoje
yra mažiau karvių kaip 1916
metais. Sovietų prekinis laivy-
nas didžiąja dalimi yra paga-
mintas Suomijoje, Lenkijoje
ir Vokietijoje. Sumokėję vi-
sas karo reparacijas, suomiai
išleido pašto ženklą, kuriame
matosi tolyn plaukiant laivas
o ant kranto — nuoga moteris
ir vyras. Mat, tik tiek be-
likę suomiams po visų repa-
racijų.

Pasirašęs sutartį, Kosygi-
nas taip tarė Brandtui: «Ši su-
tartis yra padiktuota paties
gyvenimo». Tikrai, sustingęs
ekonominis rusų gyvenimas
privertė Kremliaus valdytojus
kreiptis į nugalėtą vokitiją,
kad ji padėtų Sovietams sto-
vėti ant kojų. Viešėdamas,
Maskvoje, Brandtas prižadėjo
siųsti Rusijon ekonomijos ir
švietimo ministerius, kad iš-
tirtų vietoje, ko rusams la-
biausiai reikia. Be kapitalis-
tų pagalbos rusams išsiversti
yra nelengva.

VYKSTANČIAM RŪGSEJO 5-7 DIENOMIS ČIKAGOJE
S. PAULO ATEITININKAI, JUNGDAMIESI SU KONGRSU,
RENKASI ŠI ŠEŠTADIENI 18,30 VALANDA VILA ZELINON
SVENIOM MIŠIOM IR KAVUTEL.

Šio Numerio GARBĖS LEIDĖJA naujoji KALVARIJOS LIETUVIŲ PARAPIJA

UŽ TAI JAI DĖKOJAME

«MŪSŲ LIETUVOS REDAKCIJA IR
ADMINISTRACIJA

TAIP ĮKURTA

Naujoji Lietuvių Parapija

RIO DE JANEI O MIESTE

Kad jau lijo, tai žliaugte
žliaukė! Atrodė kad vandeni-
lis nuskandins naujosios lie-
tuvų parapijos įkurtuves.
Kas gali išplaukti per tokius
vandenius? O išplauk! Išplau-
kė ir vietos lietuviai, kas tak
siukais, kas savom mašinom
kas autobusais. Atplaukė ir
«Aušros» choras iš S. Paulo.
Pusvalandis prieš kardinolui
atvykstant jau buvo pilni ko-
ridorai ir bažnytelė žmonių.

Suprantama, mažoje koloni-
joje negalima laukti tūkstan-
tinės minios. Bet inž. Z. Bače
lio apskaičiavimu susirinko
apie 130. Pridėjus «Aušros»
chorą sustojusį viškose prie
vargonėlių turim arti poros
šimtukų. Rio de Janeiro lietu-
viams tai didelis skaičius.

Jo Em. Kardinolą Jaime
Camara pasitiko ir i pamal-
das atvydėjo vaikučiai su gė-
lėmis rankose, prel. Z. Igna-
tavičius, kun. Juozas Janilio-
nis, kun. Šatas, OFM, T. J.
Kidykas, SJ ir dar pora vieti-
nių kunigų. Mišiu auką drau-
ge su savo ganytoju atnaša-
vo prel. Ignatavičius ir kun.
J. Janilionis. Tėvas Šatas, ge-
ras muzikas, akompanavo var-
gonais «Aušros» choro lietu-
viškai giedamas mišias,

Pamalios prasidėjo Eminen-
cijai įžengiant bažnyčion ir
visiems dalyviams tidingai
giedant «Pulkim ant kelių».
Po išanginių maldų Jo E i
neniją paprašė perskaityti
lietuvų asmeninės parapijos
isteigimo raštą ir kun. Juozo
Janilionio paskyrimo klebonu
raštą. Po lietuviškos lekcijos
bei evangelijos Kardinolas pa-
sakė pamokslą, primindamas
ilgą sunkų lietuvių tautos ti-
kėjimo kelią, jos atsparumą
bei kovas už savo sąžinės ir
už tautos laisvę. Jis nurodė,
kokiais Bažnyčios įstatymų pa-
ragrafais remdamasis kuria
šią naują lietuviams asmeni-
nę parapiją. Paliakėjo visiem
bendradarbiauti ir pasinaudoti
parapijos teikiamomis dvasi-
nėmis malonėmis.

Po mišių «Aušros» choras
sudainavo penketą dainų. Kiek
teko nugirsti, tai žmonės la-
bai džiaugėsi ir choro giedo-
tomis mišiomis ir koncerto
dainomis. Kambėjusios tikrai
darniai ir didingai.

Prieš koncertą prel. Z. Ig-
natavičius ir klebonas J. Ja-
nilionis padėjo gausiai su-
sirinkusiems lietuviams ir y-
pač «Aušros» chorui tiek toli
atvykusiam iškilmes pagražin-
ti. «Tai tikrai Dievo Apvaiz-
dos mums suteikta netikėta,
didelė dovana» — pasakė
kun. Janilionis, T. Kidykas,
S. J. perskaitė Sv. Kazimiero
parapijos klebono T. Jono Bru-
žiko sveikinimus bei linkėji-
mus naujai Rio de Janeiro
asmeniinei lietuvių parapijai
nuo visų S. Paulo lietuvių.

Trumpą programelę ir kon-
certą sekė šaunios vaišės.
Gerųjų Rio de Janeiro šeim-
ninkių paruošti stalai, jauki
nuotaika, pokalbiai su choris
tais ir kitais svečiais iš São
Paulo sujungė visus matonion
šeimon.

Deja, teko gan anksti išsis-
kirti. «Aušros» choras 2 va-
landą turėjo sėsti autobusan,
nes norėjo dar prieš 12 va-
landą nakties būti namie. Au-
tobusan įsėdo ir du riodeža-
neiriečiai, nors ir per lietu-
parodyti įdomesnes miesto
vietas. Tai ir pasukta per Co
pacabana, Botafoga ir kitas
vietoves. Pagaliau 15 valan-
dą autobusas įstojo į savo
greitkelį Sanpaulin, kur jis
sustojo 24 valandą.

Atsiveikindamas «Aušros»
chorą kun. klebonas Juozas
Janilionis «Mūsų Lietuvos re-
daktoriui įspaudė rankon šim-
tinę kruzečių laikraščio rei-
kalams.

SUNKIAI EINASI

TE -AV V. Netiesiogines
derybos tarp Izraelio ir ara-
bų valstybių suakiai einasi.
Po pirmųjų posėdžių su am-
basadorium JARRING jos bu-
vo pertrauktos. Žydai kaltina
egiptiečius, kad jie priartinę
priešlėktuvinių raketų bazes
prie Suezo kanalo. Jų Giny-
bos ministras MO HE DA-
YAN nori dėl to net atsista-
tydinti.

Pasaulio Lietuvių Katalikų Atstovų Suvažiavimas

JIS ĮVYKO ROMOJE LIET. KANKINIŲ KOPLYČOS
PAŠVENTINIMO PROGA. JAME BUVO PRIIMTAS
P. L. KATALIKŲ BENDRIJOS STATUTAS

Valstybė ar organizacija turi savo konstituciją. Naujai steigiamas katalikų centras reikalingas statuto Statutas PLK org. komiteto iš anksto buvo paruoštas, išsiuvinėtas ir suvažiavime išdalintas. Statutas atremtas į bendrinis dėsnius, nesistengiant per daug specifikuoti. Pirmiausia iškišo klausimas, kokį pavadinimą steigiamam apsiungimui priimti. Atsakai pasiūlė šiuos vardus: 1) Pasaulio katalikų taryba, 2) PLK bendrija, 3) PLK vienybė, 4) PLK veiklos centras, 5) PLK centras. Daugiausia atstovų balsų surinko vardas — Pasaulio Lietuvių katalikų bendrija. Šį vardą pasiūlė vysk. A. Deksnys.

BENDRIJOS CENTRO VALDYBA

Suvažiavimo priimtas status

veltui laidojat. Protėvių dvasia, Dankanto Basanavičiaus darbai, Maironio giesmės, visų tautiečių pastangos vėl prikels ją savarankišką, didžią. Ji spindės dar skaistesnė, neteršiama papirkimų išdavikų, bus dar gyvesnė nuplauta naujų kankinių ir didvyrių krauju».

Min. Girdvainis ėjo Lietuvos atstovo prie Šv. Sosto pareigas nuo 1939 metų rudens. Jis buvo apdovanotas Šv. Grigaliaus ordenu aukščiausiu laipsniu.

St. Lozoraitis jr.

tas sako: «PLK Bendrijos organai yra seimas ir centro valdyba». Pirmiausia reikėjo apsispręsti, iš kurio krašto žmonių galėtų būti centro valdyba. Pasiūlė, kad surašinėjant buvo pasiūlytas JAV, Kanada ir Vokietijai galimybės išstatyti kandidatus. Kanados Lietuvių katalikų centras atsakydamas pažadėjo vėliau duoti du kandidatus, bet pati centro valdyba turėtų būti JAV. Vokietijai nesudarė aplinkybių išstatyti kandidatus. JAV atstovai buvo pasirūpinę kandidatais ir nominacijų komisijos pirm. kun. F. Kireillis pristatė suvažiavimui 12 asmenų ir du nevardinti kandidatai iš Kanados, iš viso 14 kandidatų į B. valdybą. Dešimt asmenų išrenkami.

Pasaulio liet. kat. dvasinis vadas vysk. V. Brizgys lieka ir bendrijos dvasios vadu, kuo reikia džiaugtis, nes vyskupas rūpinasi pasauliniu apsiungimu. PLK bendrijos centro valdybą kandidatais alfabetine tvarka išrinkti: kun. V. Bagdanavičius, MIC, J. Baužys, M. Gailiūšytė (Clevelandas), dr. J. Jerome, P. Kilias, K. Kleiva, dr. B. Miniaitė, P. Povilaitis, St. Semėnienė, kun. J. Stankevičius, kun. J. Vaišnys S. J., dr. V. P. Vygantas (New York) ir du Kanados lietuvių katalikų centro atstovai Centro valdyba įsirenka 4 metams, todėl visi turės progą ilgesnį laikotarpį padirbėti valdyboje arba komisijose, nes visų, kaip ka-

talikų veikėjų, pajėgumas yra išbandytas anksčiau įvairiose visuomeninėse pareigose. Sąstatai, kaip matome; yra įvairaus amžiaus, pasaulinio profesijos, kryptų žmonių, kas taip pat padeda plataus masto darbams.

UŽBAIGIAMIEJI SUVAŽIAVIMAS, PRADEDAMIEJI PASAULYJE

Suvažiavimui baigiantis, nutarimų komisijos vardu kun. J. Borevičius perskaitė iš anksto paruoštą suvažiavimo pasaulio lietuviams katalikams deklaraciją, kuri buvo priimta. Suvažiavimas įvertino JAV nimo žygį už tikėjimo laisvę, vyresniuosius kviečia paremti, įvairių kraštų lietuvišką jaunimą jungtis į akciją.

Susigvyvenę ir pasižmonėję Šv. Kazimiero kolegijos pavakario vaišėse, suvažiavimo atstovai nutarė padėkoti popiežiui Pauliui VI už ypatingą meilę lietuviams, kardinolas Antonio Samore ir Pauliui Marellai, suvažiavimą globojusiam p. l. uabai ir kolegijai, Pasaulio Lietuvių katalikų organizaciniam komitetui, organizacijoms ir sveikinusiems asmenims, prezidentui, sekretoriui ir visiems dalyviams. Suskambėjo giesmė «Marija, Marija».

Nuo dabar viltys virto bendrija, o laisvojo pasaulio lietuvių katalikų darbas tesijungia visus tėvynei ir kenčiančiai Bažnyčiai.

Atstovas Kazys
Až-nas

Palydėjimas Ministro Girdvainio

Š. m. birželio mėn 15 d., po ilgos ir sunkios ligos, mirė ministras Stasys Girdvainis. Lietuvos atstovas prie Šv. Sosto. Jis ėjo aštuoniasdešimt du metus prieš mirtį, vyskupas A. Deksnys ir prel. L. Tulaba suteikė ligoninui šv. sakramentus. Kelias dienas prieš mirtį, šv. Tėvas atsiuntė ministrui Girdvainiui specialų Apaštališkąjį palaiminimą.

Mirus min. Girdvainiui, Valstybės Sekretorius kardinolas Villot atsiuntė pasiuntinybės sekretoriui Stasiui Lozoraitiui jr. telegramą. Joje pranešė, kad Šv. Tėvas susijaudino sužinojęs apie ministro mirtį, meldžiasi už velionio sielos ramybę ir šia liūdna proga reiškia pasiuntinybės sekretoriui gilią užuojautą. Pranešdamas šiuos kilnius Šv. Tėvo žodžius, Valstybės Sekretorius išreiškė ir savo asmeninę užuojautą.

Birželio 17 dieną, laimotųjų proga, gedulingas mišias atlikė vidinis Lietuvių draugas kardinolas A. Samorė Mišiose dalyvavo Valstybės Sekretoriato atstovas, Viešųjų Bažnyčios Reikalų Tarybos atstovas, Diplomatinio korpuso dekanas, Kubos ambasadorius ir Prancūzijos, Turkijos,

Paragvajaus, Ekvadoro Kolumbijos, Lenkijos, Japonijos, Indonezijos, Senegalio, Kongo Belgijos, Matos Ordino ir Santo Domingo respublikos ambasadoriai. Iš lietuvių pusės, šalia pasiuntinybės sekretoriaus, dalyvavo Lietuvos Diplomatinio Šefas min. Lozoraitis, vysk. A. Deksnys, prel. Tulaba, Italijos Lietuvių Bendruomenės pirmininkas prel. Mincevičius ir visa Romos lietuvių kolonija. Pastebėtas taip pat gausus Lietuvos draugų būrys.

Prie karsto buvo padėti L. Diplomatinės Tarnybos, Diplomatinio korpuso akretituoto prie Šv. Sosto, Indonezijos ambasados, Lietuvių Bendruomenės ir Lozoraitių šeimos vainikai.

elionis buvo palaidotas Romos kapinėse esančioje šv. Kazimiero kolegijos kriptoje. Čia atsisveikinimo žodį tarė vysk. Deksnys ir min. Lozoraitis. Pasiuntinybės sekretorius St. Lozoraitis jr. padėkojo visiems šią liūdną valandą išreiškusiems užuojautą, pirmoje vietoje Popiežiui Pauliui VI. Lozoraitis jr. baigė savo kalbą, primindamas min. Girdvainio 1940 padarytą pareiškimą «Tegyvuoją laisva, nepriklausoma Lietuva, kurią

Rugsėjo šeštadienis

PREMIJUOTAS ROMANAS
BIRUTĖ PŪKELEVIČIŪTĖ

(tęsinys)

HOROLOGISTA

— Bet suprask, tamsta, — bandžiau atsikalbinėti.

— Aš esu tik parapijinis laikrodininkas, taisau paprastus, kasdieninius mechanizmus, kurie taip vienas kitam panašūs, kad man neteikia jokių problemų. Sutaisi vieną, sutaisi juos visus.

— Tikrai? Būtų laikas, pone Gerulaiti, jums bent vieną kartą susiremti su tikra problema.

Kai dabar tą pašnekesį prisimenu, tiesiog stebiuosi, kad mane labai traukė su tuo nepažįstamu, pirmą kartą sutiktu žmogumi, kalbėtis.

Juoba, kad ponas Mors buvo dar jaunas vyras. Nors nebūčiau galėjęs apibrėžti, kokio jis amžiaus. Visa jo povyza dar turėjo jaunatviško liaunumo, tačiau jis laikėsi labai santūriai, beveik šaltai, lyg būtų ėjęs kokias svarbias pareigas. Jis buvo aukštas, tamsių plaukų ir labai balto veido.

Esu kažką panašaus pergyvenęs, kai Bostone lankiau muziejų ir sustojau ties vienu El Greco paveikslu: vienuolis — poetas Fray Hortensio Felix Paravicino... Štai, į ką mano svečias buvo panašus! Tik, žinia, jis vilkėjo ne vienuolišku abitu, bet tamsia eilute, labai gerai gerai, bet labai konvencionaliai pasiūta.

Sakyčiau, jis buvo net dailus vyras, tik vi-

sai nesišypsojo. Bet kažkur toli, už lūpų kampučiu, galėjai nujauti didelę ramybę: žiemos rytmėčio giedrą, kai aplinkui spindi sniego krislai

— Ar tai man, brangus pone, senatveje galinėtis su didele problema? — numojau ranka.

— Senatveje? Yra tik pradžia ir pabaiga. Yra tik Alfa ir Omega. Žinai, tamsta, tur būt, Dovydo psalmė: «Jis sotina tavo širdį ir tu jau nyn eini, kaip erelis».

— Ar tamsta esi teologas?
— Nesakyčiau. Bet mėgstu psalmes. Tad su tarkim, ponas Gerulaiti; užėisiu apie pietus. Pataisyk, tamsta, man laikrodį ir dėl kainos nesilygsime.

— Aš nesu brangininkas. Nebent reiktų naujų dalių.

— Nesikuklink, ponas meisteri! Žinau, kad tamstos kaina bus labai aukšta. Jei norėtumėte man skambinti, užrašysiu savo telefoną.

Stalinis mano kalendorius jau kažkada bebuvu atverstas.

— Ar ne vistiek? Viena ar kita diena, — bandžiau pasiteisiinti.

— Ne. Kartais ne vistiek, — nenuolaidžiai atsakė mano svečias ir ėmė rūpestingai skleisti kalendoriaus lapus, tarsi susimąstydamas ties praverčiama diena. Pagaliau sustojo.

— Rugsėjo keturiolikta, Seštadienis. Ir lapo šone užrašė savo telefoną. Tada pakartojo:

— Rugsėjo keturiolikta. Tai mūsų diena. Tą dieną ta sta dirbsi tikrai man, Sutarta?

— Sutarta, — atsakiau.
Jis man ištiesė savo ranką:
— Tad, iki malonaus pasimatymo.
— Ar tamsta esi čekagietis? — išdrįsau pa-

klausti.

— Ne. Bet turiu reikalų Čikagoje.

Ponui Mors išėjus, pastebėjau, kad ant stalo pasiliko jo plunksna. Norėjau jam šūktelėti pro langą, bet sodo takelis jau buvo tuščias. Negirdėjau nei mašinos nuvažiuojant. Matyt, jis atėjo į pėsčias.

Apžiūrėjau jo paliktą plunksną. Ji buvo dailaus darbo, bet vietoje firmos vardo ant tamsiai mėlyno fono buvo išspausta viena sidabrinė raidė. Omega. Paskutinė graikų alfabeto raidė.

◆ ◆ ◆

Užžiebiu spirito lempele. Bandysiu pasidaryti naują karūnos ašį Turiu gero, kieto plieno panašaus į tą, iš kurio gaminami virbalai. Jau vakar jį užgrūdinau, dabar turėčiau dar suminkštinti. Laikau virš liepsnos, pamažu sukinėju... Turiu metalą atydžiai sekti, nes, vos pasirodys tamsiai mėlyna spalva, reikia plieną greit įmerkti į vandenį.

Staiga mane perlieja šaltas prakaitas. Ir apma keistas silpnumas. Ne, naktiniai darbai dabar niekad naudos neatneša! Užpučiau lempele ir valandėlę sėdžiu, lyg aklas, kol akys vėl pripranta prie tamsos.

Kažkodėl man į galvą ateina istorija apie Bostono laikrodininką Simon Willard. Jis buvo labai senas, berods, 93 metų, jau nebegamino garsiųjų savo laikrodžių, bet per dienas sėdėdavo plačioj, medinėj kėdėj, vis dar tai vieną, tai kitą laikrodį nusikabindamas nuo sienos ir pasiklausydamas jo taksėjimo.

(Bus daugiau)

"NOSSA LITUANIA"

Rua Juatindiba, 20
Caixa Postal 4421
Sao Paulo, E.S.P.
Tel.: 273-03-38

LIETUVIŠKOS MINTIES SAVAITRAŠTIS

Direktor responsável Dr. José Ferreira Carrato

Redator: JONAS KIDYKAS

Administr.: JONAS BRUŽIKAS

PRENUMERATOS KAINA METAMS: N Cr. \$ 20,00 visoje
Amerikoje. GARBĖS PRENUMERATA N Cr. \$ 100,00 P.
Paskiro Nr. Kaina Cr. \$ 0,40

SKELBIMAI: pirmame puslapyje N Cr. \$ 40,00 paskutiniajame
N Cr. \$ 20,00, viduriniuose puslapiuose N Cr. 15,00
ilgalaikiams skelbimams daroma nuolaida.

Stripsnius ir korespondencijas redakcija taisy pertvarko savo nuo-
mūra. Nenaudoti raštai gražinami tik autoriui prašant. Pavarde pasira-
šyti straipsniai nebūtinai išreiškia redakcijos ir leidėjų nuomonę. Už skel-
bimų turinį redakcija neatsako.

Nemarioji Lietuva

TAUTOS ŠVENTĖS PROGA

Rugsėjo 7 dieną, ateinantį pirmadienį, švęsime BRAZI-
LIJOS NEPR KLAUSOMYBĖS šventę. Tai mūsų gyvenamojo
krašto didelė valstybinė ir tautinė šventė, primenantį jos
atsiskyrimą nuo Portugalijos imperijos ir pradžia brazilų
tautos.

Gi rugsėjo 8 dieną, antradienį, yra mūsų Tautos šven-
tė. Tokią dieną VYTAUTAS DIDYSIS turėjo apsivainikuoti
Lietuvos karaliūsus karūna ir taip atskirti Lietuvą visiškai
nuo Lenkijos bei valdančiąją lietuvių tautą nuo jos valdo-
mųjų tautų tarp Baltijos ir Juodųjų Marių. Lietuvių tauta
yra daug senesnė už brazilų. Jos pradžia yra gilioje senovė
je, aisčių proistorijoje.

Tai viena indoeuropiečių aisčių (arba baltų) gen-
čių grupė, amžiu eigoje išsikristalizavusi į lietuvių tautą.

Tauta tai iš beformės žmonių masės išniręs pavida-
las, tai tartum sutelktinis veidas, kuriame atsispindi ištisas
vidaus pasaulis su savo vertybėmis, sukurtomis
šimtmečių kelyje. Tauta užtat yra dvasinis, būtiniškas, egzis-
tencialinis arba likiminis telkinys. Jis yra tiek amžinas,
kiek ir pati žmonija.

Šia prasme ir sakoma: tauta yra nemari, kitaip tariant,
tautoje yra dvasinis pradai, kuris daro tautą reliatyviai, sąly-
giniai nemarią. Tai matome ne tik didžiųjų, bet ir ma-
žųjų tautų gyvenime, pvz., graikų, žydų.

◆ ◆ ◆

Taip yra ir su lietuvių tauta. Milijonai lietuvių gimė ir
mirė; bet milijonai, nors ir negausūs, tebegyvena. Lietuviai,
kaip ir kitos tautos, šalia universalių, bendrinių pradų, turi
savitą dvasinį pasaulį, išreikštą jos tautosakos pasakose, sek-
mėse, pri žodžiuose, jos tautodailės raižiniuose, audimų raš-
tuose, papuošimuose, jos kitokiam mene, literatūroje, miu-
tijime, papročiuose ir t. t. Visa tai yra tautos dvasios apraiš-
kos, turinčios nemarumo pradų. Šia prasme ir galima saky-
ti: Lietuva yra nemari.

Lietuvos, kaip valstybės ir tautos, gyvenimas buvo ir
tebėra nepaprastai banguotas, Audrose žuvo daug jos žmo-
nių, nuskendo daug jos turtų ir pastangų. Tačiau lietuvių
tauta tebėra gyva. Ji gyva ne savo karinguoju valstybingu
mu, o dvasiniu pajėgumu. Ji išsilaikė per visas okupacijas,
baudžiavas, deportacijas,

Ir dabartinė raudonoji rusų okupacija aiškiai susiduria
su tuo nemarioju lietuviškumo pradai. Ji deda tiek pastan-
gų okupuoti ne tik lietuvių žemę, bet ir jų sielą. Jei ne tas
dvasinis branduolis, rusai jau seniai būtų juos suvirškinę!

Dabargi matosi, kad nežiūrint įvairiausių okupantų su-
varžymų, komunistinio indoktrinavimo, suktaus infiltravimo-
si, lietuviškoji dvasia sugebėjo vistiek pasireikšti gražiais
kultūros bei meno kūriniais. Taip pat laisvajame
pasaulyje lietuviai išėiviai ir pabėgėliai sukūrė didžiai ver-
tingų kūrinių, susiorganizavo pajėgiais sambūriais. Galima
įsivaizduoti, kokio kultūrinio aukšto lygio jie būtų pasie-
kę laisvėje!?

Visa tai kalba nemariosios Lietuvos vardu. Tai kalba,
kurioje girdėti visų lietuvių, kur ji šiuo metu bebūtų, gyvo
ji lietuviškoji dvasia. Tai tiltas, kurs nugani Atlanto ir
Ramiojo Vandenyne nuotolius ir apjungia visus.

Tautos šventės proga reikia iš naujo ryžtis būti tos ne-
mariosios Lietuvos dvasios ir jos turtingosios kultūros palaikytojai,
nugalint visas kliūtis, ryžtis, ažiugtis ir bendrauti
su kiekvienu tautiečiu te, kuris ateina mūsų tarpan be klas-
tos ir vyliaus.

Apvaizdos Dovana

Lietuvoj sakydavom: «Prieš
aušrą – šalčiausia», t. y. žie-
mos metu. Ar tas posakis nėra
teisingas ir žmogaus bei
tautų gyvenime? Kaip dažnai
atsitinka, jog padėtis atrodo
tokia sunki, kad nebematom
jokios išeities. O visgi ima ir
pradeda švisti. Net ir prieš
Velykų ryto prisikėlimą buvo
juodžiausios kančios ir mir-
ties naktis.

Mūsų dainiaus Maironio žo-
džiais tariant: Lietuvoj buvo
ir tamsu ir juoda» caro lai-
kais. Tauta laikoma bemokslė,
jaunimas bandytas pa-
traukti stipendijomis, gero-
mis vietomis Rusijoje, ne Lie-
tuvoje nei žmoniškos spau-
dos, nei maldaknygės neva-
lia lietuviškos turėti, kiekvie-
na pastanga šviestis sava kaj
ba paskandinama Sibiro gilū-
mose, ar marinama kalėjimuose.

O visgi ir tą tamsią naktį
pradėjo švisti. Ir vienas, iš
pradžią dar gana silpnas, o
paskui labai stiprus šviesos
spindulys mūsų tautai buvo
LIETUVOS MOKSLEIVIŲ A-
TEITININKŲ sąjūdis. Tai tik-
kra Dievo Apvaizdos dovana
prislėgtai mūsų tautai. Tai bu-
vo prieš 60 metų. Apie mūsų
tautą ir Bažnyčią gaubusią
tamsą ir apie ateitininkijos
išsižiebusią švieselę daug ga-
lėtų papasakoti vienas iš atei-
tininkų Sąjungos kūrėjų dr.
Eliziejus Draugelis, gyvenęs
mūsų tarpe.

Trumpame žodyje ne vie-
ta surašyti ilgą litanią ateiti-
ninkijos Lietuvai ir Bažnyčiai
atliktų darbų. Taip pat nega-
lima sakyti, jog tik ateitinin-
kai vieni tebuvo šviesos ne-
šėjai. Buvo ir kitų sąjūdžių,
labai daug prisidėjusių prie
mūsų tautos iškilimo ir jos
nepriklausomybės atgavimo.
Bet kad Lietuvos katalikai su-
klestėjo, kad bedievybė ne-
paskandino mūsų tautos dau-
gumos, tai, be jokio abejo,
yra ateitininkijos gražiausias
ir nepaprastai svarbus nuo-
pelnas, kurio niekas negalės
nuginėyti. Pasauliui ir mūsų
tautai įžengiant į moderniuo-

sius laikus, Apvaizda pažadi-
no mūsų tarpe tokių vyrų ir
moterų, kurie sugebėjo moks-
lą sujungti su tikėjimu, Die-
vo meilę su tautos meile, ko-
vą už Dievą, už dorą, už švie-
są su kova, už tautos laisvę,
ir toje kovoje nepasigailėti
nė gyvybių aukos.

Laisvajame pasaulyje gyve
nantieji ir veikiantieji ateiti-
ninkai ši savaitgalį įsusirinko
Šiaurės Amerikoje, Dainavos
stovykloje pasidžiaugti savų
Federacijos deimantiniu jubi-
liejumi ir suplanuoti tolimes-
nę veiklą Tautos ir Bažny-
čios labui. Rugsėjo 4 d. visa
stovykla persikels į Čikagą
ir pradės iškilmingąjį Kongre-
są, pasibaigiantį rugsėjo 7.
Tas kongresas turės užkurti
didesnį entuziazmą bei ryžtą
pačių ateitininkų širdyse to-
liau tvirtai laikytis savo idea-
jų ir juos ko plačiau skleisti
mūsų tautoje. Jis parodys ir
visai lietuviškai visuomenei
savo jėgas, ir pakvies moks-
lus einantįjį jaunimą įsijung-
ti didžiojon, likiminen kovon
už Dievą, už Tautą šiais žiau-
riai sunkiais sumišimų bei
modernios priespaudos ir prie-
vartavimų laikais.

Sveikindami Aštuntąjį Atei-
tininkų Federacijos Kongresą
linkime jam Aukščiausiojo
gausiausios palaimos, nes gry-
nai žmogiškos išminties nepa-
kanka beviltiškais laikais.

S. Paulyje yra negausus
ateitininkų būrelis. Jis rugsė-
jo 5 dieną, 18,30 valandą su-
sirinks bendroms šv. Mišioms
ir Komunijai Zelinio bažny-
čioje, o po Mišių šeimyniš-
kai arbatėlei, Didesnį deiman-
tinio jubiliejaus aminėjimą
žada suruošti šių metų gale.

Norime ir linkime, kad São
Paulo ateitininkai ryžtųsi ir
energingai pasidaruotų su-
traukti į savo eiles ko dau-
giau mūsų mokslus einančio
jaunimo, kuris, atvirai pasi-
sakydamas už Dievą ir Tė-
vynę, susiprintų taip labai
reikalingų darbininkų (ir ko-
votojų) eiles.

Br. L. Bendruomenė

SAVAITEI BEGANT

Kai praėią savaitę kalbė-
jau apie mokyklą, apie žemę
lapį, tai man tvoktelėjo min-
tis į galvą:

— Kad taip paprašius Lie-
tuvių Bendruomenės, Jai tik-
tų padėti mokyklai. Tai mie-
lai sutiks.

Ilgai galvoju ir prašyti nė
jau. Tai gal mokyklos vado-
vų reikatas. Bet nė jau dėl ki-
ta ko. Suabejojau, ar Lie-
tuvių Bendruomenė galės padė-
ti. Norų jai tikrai netruksta,
bet kažn kaip su pinigine
jėga.

Kai buvo įvesta, kalbėta
apie solidarumo mokesčių, tai
girdėjau kalbų iš tų, kurie
mėgino eiti per namus, kad
žmonėse netip daug entu-
ziasmo.

— Kam tie pinigai reikalin-
gi? — visi norį žinoti. Ir turi
tiesą, klausinėja, teiraujasi,
bet pinigų taip ir maza.

Taip sakant, susidaro už-
burtas ratas. Be pinigų daug
ko gero ir gražaus niekas ne
gali padaryti. Kalbėjau apie
mokslo reikmenis bet tų rei-
kalų yra begalės, neskaitant
ligonių, beturčių šaltos, ar
mokslo stipendijų Antra ver-
tus, nieko gražaus negalima
parodyti, kad kiti tai pama-
tę, mielai pasišautų padėti,
piniginiai paremtų.

Lietuvių Bendruomenė ga-
lės ką tinkamo nuveikti, jei
turės finansinių pajamų tiems
darbams. Net menkiausio da-
lykėlio šiandien niekas vel-
tui neuoda. Visi, kad ir gra-

žiausi plauai, be finansinės
paramos liks tik popieriuje.

Deja, kiek girdėta, ne tik
tam, bet ir kitose organizaci-
jose dosnumas nepirmauja
mūsų tarpe. Nesakyčiau, kad
tautiečiai būtų taip neturtin-
gi. Man žinia, kad jų ir labai
turtingu esama, tik kad mūsų
visų kišenėse yra koks tai
magnetas, kuris tiek senus,
kaip ir naujus kruzeirus trau-
kia atgal ir neleidžia išeiti.

Laikas atgal, nežinau jau
tiksliai, nė kiek, vietos koloni-
ja buvo pastatyta į ugnies
bandymą? Reikėjo greit su-
rinkti ir padėti vietos lietuvių
tai mokslus užsienyje eiti.
Egzaminus išlaikėme, ugnies
bandymas mūsų neištirpdė.
Tat gal ir Lietuvių Bendruo-
menės balsas bus išgirstas vi-
sų lietuvių, ir tai netik mažu
solidarumo mokesčiu, bet ir
kitokia gausia parama.

Nenoriu būti per didelis op-
timistas ir nemanau, kad pa-
tys savanoriškai visi užsimo-
kės, kad tiesiog ieškos kam
čia užmokėti, kaip čia savo
artimą paremti. To tikrai ne-
manau.

Gal būtų realiau galvoti,
kad prašomi durų neuždarytu
me ir kalbos nekeistume, ne-
atsikalbinėtume. Finigai bus
geram panaudoti. Ar tai ligo-
niui, ar kam neturte, ar moks-
lo reikmenims mūsų moky-
klai, kad vaikai geriau išmok-
tų, kokiam pasaulio pakrašty
randasi Lietuva, ar kitiems
reikalams.

A. D. P.

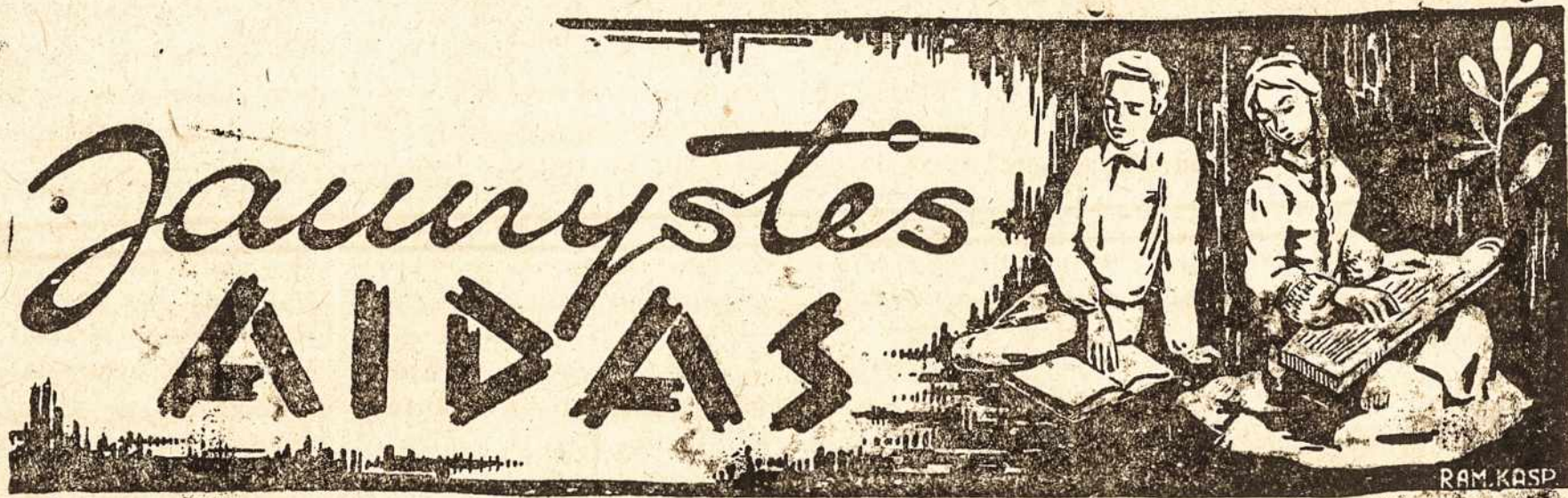
Apie Dainu Svente Vilniuje

Liepos 18 dieną Vilniuje įvy-
kusi dainų šventė buvo dev-
vintoji. Trys įvyko neprikla-
uomos Lietuvos laikmečiu ir
šėšios, per 30 metų, okupaci-
jos metais. Šiais metais įvy-
kusioje šventėje šalia visos
eilės jaunesnių dirigentų cho-
rams vadovavo ir pirmųjų
dainų švenčių nepriklausomo
je Lietuvoje dirigentai Myko-
las Karka ir Konradas Kavec-
kas. Šventės pradžioje, Vin-
gio parke, buvo sugroti so-
vietų ir okupuotos Lietuvos
himnai — dirigavo B. Dva-
rionas.

Po visos eilės dainų (vaiku
chorai, mišrūs, vyrų chorai),
kurių ne viena ir vėl buvo
skirta partijos, santvarkos gar-
binimui, šventei baigiantis, K.
Kaveckas užlipo į tribūną ir
buvo atliktas L. Dunajevskio
«Daina apie tėvynę (rusiškai
«Se oka strana maja radna-
na») ir šventė baigta seniau
sukurta B. Dvariono daina
«Kur Nemunas teka».

(ELTA)

MŪSU JĖGOS, MŪSU ŽINIOS, LAISVAI LIETUVAI TĒVYNEI

TĒVO
ANTANO
SKILTIS

Kaip Atrodo Lietuva?

Viena senelė, į Jungtines Amerikos Valstyes iš Lietuvos atvykusi dar prieš pirmąjį pasaulinį karą, paklausta, ar važiuotų į Lietuvą, sakė: «Kaž aš ten važiuočiau, reikia eiti ir iš šulinio vandeni semti...» Ji įsivaizdavo, kad Lietuva dabar lygiai tokia pati, kaip prieš 60 metų.

Priešingai, iš daug romantiškesnio taško žiūri tie, kurie vis sako: «Ne, šis kraštas nėra toks gražus, kaip Lietuva, nes čia nėra gegučių, neauga baravykai, berželiai ne tokie patys...»

Nuo to, kaip suaugę supranta Lietuvą, pareina ir vaikų nusistatymas Lietuvos atžvilgiu, nes, išėivijoje gimę, jie nėra jos savomis akimis pergyvenę, o tik paveikluose ir vaizduotėje matę. Tokiu būdu ir vaikai, kartais sako, kad Lietuva yra "graži pasaka", tėvelių prisiminimų nupinta.

Vienas amerikietis jėzuitas man sakė, kad reikalinga išleisti Lietuvos istoriją, kuri nebūtų tikrai įvykių, datų ir vietovių sąrašas, bet kurioje visu pirmą būtų pristatyti svarbūs ir žymūs asmenys, kurie istoriją kūrė ir joje veikė, nes jaunimui įspūdi palieka žmogus, asmuo, asmenybė. Jis buvo dirbęs amerikiečių tarpe anglių kasyklų srityje, kurioje gyvena daug lietuvių kilmės jaunimo. Kai kuriems iš jų gėda, kad jie yra lietuviai, o kaip tik tokia asmenimis nubrėžta istorija juos pastiprintų. Kol kas, kaip žinome, tokios istorijos dar neturime.

Amerikos sociologai, sėką tą didelį skaičių imigrantų ir jų vaikų bei vaikų, sukūrė tokį pavadinimą «antrosios kartos simptomai». Tai reiškia, kad į kraštą atvyko tėvai, kurie gerai vietinės kalbos nemoka, nemoka rašyti ar skaityti, ir vaikams, jaugantiems krašte, yra gėda. Tuo pačiu ir gėda būti lietuviu (ar kitos tautos nariu). Žinoma, statistika nevisada paremia šį jausmą: Amerikoje visi lietuviai, įskaitant senus imigrantus ir jų vaikus, turi aukštesnį išsilavinimą, negu visų imigrantų vidurkis, tai yra, virš dešimt mokyklos metų. Amerikos lietuvių talka Nepriklausomai Lietuvai ir pokariniams tremtiniams yra gražus krikščioniškasis nuopelnas, atliktas tų lietuvių išėivijų, kurie gal ir neturėjo progos mokyklos suole sėdėti.

Yra pavojus Lietuvą įsivaizduoti tokia, kokia ji buvo, kai žmogus iš jos išvyko, ar tai būtų varginga pirmojo karo nuterota Lietuva, ar prieškarinė moderni valstybė. Pirmoji sunkių laikų Lietuva jau praėityje, ją pakeitė moderni ne priklausoma valstybė. Ir 1940 metų Lietuva jau

TRAKU MARIJA!

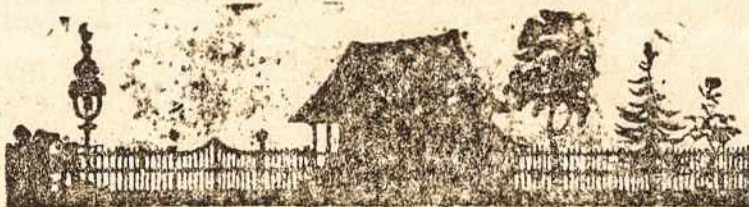
STASYS YLA

Vainiką Vytautas tau skyrė
Ir Roma puošė vainiku, —
O Motin, tiek globos patyrėm
Karų ir priespaudos laiku.

Antai, padangė vel aptenus,
Motin, kas tave atstos?
Buvai vaidovė mūsų žemės,
Esi dabar širdy tautos!

Užtarki kenčiančią Tėvyne,
Palengvink nerimą žmonių,
Maldų vainiką Tau supyne,
Mes siunčiam iš visų kraštų!

Rugsėjo 8 dieną katalikai švenčia Marijos gimtadienį. Šią Marijos šventę didelis jos garbintojas Vytautas Didysis buvo pasirinkęs apsi-vainikavimui Lietuvos karaliaus karūna Trakuose ir Vilniuj. Šią Marijos Gimimo šventę Nepriklausomos Lietuvos vadai pasirinko Tautos šventę. Šią dieną buvo didelės Marijos šventės — at laidai Trakuose, Šiluvoj ir kitose Lietuvos vietovėse.

praėityje; per labai skaudžius laikus ir dabartine okupacija lietuviai sugebėjo toliau vystyti savąją žemę, kultūrą. Užtat kartais atrodo, kad Lietuvoje dabar buvusiujų aprašymai, kurie yra grynai neigiami, nepasitarnauja bendram tikslui: jaunimui pristatyti Lietuvą, kurią jis gali mėgti ir mylėti, kad ateityje galėtų būti jai naudingas.

Atrodo, kad beveik visas išėivijoje augęs jaunimas, kuris turėjo progos lankytis Lietuvoje dabar, sugrįžta su daug stipresniu tautiniu nusistatymu ir aiškesne lietuviška savijauta.

Išėivijos vyresniosios kartos irgi stengiasi saugoti, kad neužgautų jautrios jaunos širdies. Kartais išgirsti pastabą, «O kam tu nemoki gerai lietuviškai?» arba «Kaip tu čia šneki?», nukreiptą į grynai kitame krašte augusį. Geriau negu be priežasties barti yra sudaryti sąlygas, kad jaunas išėivijos lietuvis lietuvių tarpe jaus tųsi pageidaujamas, priimtas, savas, lietuviškųjų darbų dalininkas. Jauni žmonės patys pastebi, kaip kartais jiems duodama bilietus platinti, vėliavas nešti ar prie durų programą dalinti, bet ne taip sklandžiai įtraukiami į sprendimus, į svarstymus, į programą. Užtat džiugu matyti pamaldas, vaišės, šventes, susirinkimus, programas kuriose dalyvauja visų kartų lietuviai.

Be to, dabartinėje padėtyje, tam tikra prasme įvairių kraštų lietuviai vienas kitam atstoja ir atstovauja užimtą kraštą. Negalėdami laisvai gyvybės semtis ir tautos kamieno, išėivija stengiasi vienas kitą pastiprinti, papildyti, apjungti.

Kaip Jūs įsivaizduojate Lietuvą?

JAUNIMO NUOTYKIAI

Skautų ir skaučių paprotys lietuvių stovyklose toks: vadinti kitą vardu ar prieš vardą ar

pavardę pridėti «brolis» ar «sesė», kadangi iš esmės skautybė yra broliška draugystė gamtoje. Kadangi stovykla yra dažnai ir vaikų ir tėvų, ku- le vadovuoja jaunesnie- siems, galima kartais išgirsti tokį pasisveikinimą: «Sesė mama...»

Penkiolikos ar šešiolikos metų jaunuolis nebenori būti skaitomas vaiku. Dainavoje, moksleivių ateitininkų stovykloje, per «karnavalą» stovyklos valdyba paruošė lėlių teatrą įscenizuodami tris liaudies pasakas ir iš žiūrovų su

rinkdami po vieną centą, Kaip giliai vaidyba ir vaizduotė glūdi žmogaus širdyje pasirodė iš to, kai visa eilė to amžiaus vyrų ir mergaičių net tris kart tiesiog išsižioję žiūrėjo į «Keturi muzikantai» ir kitus vaidinimėlius.

◆ ◆ ◆

Vienoje stovykloje vėlavosi pusryčiai. Anksčiau atsikėlęs ūkio skyrius indėnišku laiveliu perplaukė ežerą, pasiėmė maistą iš sandėlio, ir buvo beplaukią atgal, kai visa krova su vaikais išvirto. Duoną vėjelis nupūtė į krantą, sviestas paviršiuje plūduriavo, o alkani stovyklautojai turėjo laukti, kol geresni plaukikai nardė ir nuo dugno surinko nuskendusius kiaušinius.

◆ ◆ ◆

Skani itališka «salami» dešra. Taip manė ir ir kelios mergaitės, atsivežusios atsarginio maisto, jeigu kartais stovykloje «pritruktų». Mačiusios, kaip dešros kaba mėsinėje, pakabino salami palapinėje ant skersinio. Kanėstą suuodė ir šėškas, vaikštinėdamas aplink palapinę, kol surado įėjimą. Grįžsios iš smagaus laužo su lietuviškomis dainomis ir nuotaikingais vaidinimais, mergaitės turėjo pas kitas prisiglausti, kol jų nelauktas svečias pasišalinė.

◆ ◆ ◆

Šiaurės Amerikoje šiuo metu atsiranda viesulai uraganais vadinami, su stiprių vėju ir smarki lietuvi. Popietinio poilsio metu uraganas už puolė vieną stovyklą. Krito palapinės, vaikai subėgo į medinius namelius, kol audra praūš Apylinkėje virto 60 didelių medžių, ir vienas net tiesiai ant palapinės. Laimingai išėjo, kad gyventojai buvo į saugią vietą išvežti.

◆ ◆ ◆

Po visą pasaulį lietuviai pažymi savo automobilius raudona vytuke. Važiuojant dviems iš Šiaurės Amerikos Austrijos mažame kelyje, staug pradėjo juos sekti kitas automobilis ir dūduoti. Reikėjo sustoti — gal kas netvarkoj su automobiliu. Išlipa iš kito automobilio ir klausia lietuviškai: «Ar Jūs esate lietuviai? Aš iš Čikagos.»

◆ ◆ ◆

Kitą kartą, studentai važiavo į New Yorką iš Bostono į posėdį. Pradėjo sekti ir moti kelių policija, o išsigandę keliautojai, nors ir matydami, kad laikosi nustatytą greičio ribų, pasitraukė prie krašto. Išlipo uniformotas policininkas ir tarė lietuviškai: «Jūs čia galite greičiau važiuoti, aš šią kelią dalį patruliuoju.»

◆ ◆ ◆

UZDAVINIAI

Nr. 7. Gedulo dieną vėliavos plėvesuoja nuo pusės stiebo. Kodėl pakelti vėliavą tokią dieną trunka ilgiau, kaip paprastai?

Nr. 8. Jei tavo tetos brolis nėra tavo dėdė, tai koks jis tavo giminė?

ATSAKYMAI IŠ PRAEITO NUMERIO

Nr. 5. Vienu degtuku pirma uždegi žvakę, tada žvake žibalinę lempą, ir žvake taip pat žibalinę krosnį.

Nr. 6. Apkeičęs raides, randi šiuos žodžius: aktas, rauda, žardas, laukas, šimtas, atus, mėsa.

Taip tvarkosi Čikagos lietuvių visuomenė

ZE ONAS BAČELIS

(tęsinys)

ALT, iš savo pusės, atstovauja visus Jungtinių Amerikos lietuvius. Jis ypač primena Amerikos valdžios vyrams Lietuvos ir jos pavergtos tautos vargą bei reikalus, kviečia aukštusius pareigūnus į Vasario 16 ir kitus svarbiuosius minėjimus, laimi tautai jų simpatijas ir per juos prieina prie užsienių politiką nustatančių vyrų. Visos tos veiklos vaisius yra tas, kad Amerika iki šiol tebeprapaižys ta Lietuvą, jos diplomatinis atstovas ir neprapaižsta Rusijai teisių laikyti smurtu pasi-glemžtą kraštą.

KUO VERČIAMASI?

Pirmieji lietuviai ateiviai Amerikon buvo ūkininkai, ma-žažemiai darbininkai. Imigra-cijai neparuošti Nemokėjo krašto kalbos. Todėl jie dar-bus gaudavo tik skerdyklose, anglių kasyklose ir fabrikuo-se. Ilgainiui pramokę kal-bos, ėmė veržtis į amatus ir prekybą, o jau savo vaikus pradėjo leisti į mokyklas, kad tiktų kvalifikuotiems gerie-siems ir pelningiesiems dar-bams. Šiandien jau daug, la-bai daug lietuvių sutinkame savistoviuose versluose, lais-vose profesijose, valdžios ir privačiose įstaigose bei biu-ruose, raštinėse ir administra-cijos vietose. Nors lietuviai dar neturi surašę tikros sta-tistikos, bet apytikriai apskai-čiuojama, jog turi būti apie 15.000 lietuvių valdininkų ir verslininkų. Jie negali skus-tis gyvenimo nedatekliais, o prie gerų norų, gali turėti ir turi savas pastoves. Taip ir dauguma darbininkijos turi

savus namus. Tai juo leng-viau, kad lengvai galima gau-ti paskolų tiek iš lietuviškų, tiek iš kitų skolinimo bendro-vių. Lietuvių skolinimo ben-drovių 1954 metais buta 10, su 60 milijonų dolerių kapita-lu. Šiandien tie kapitalai turė-ty būti bent 30-40 procentų didesni.

TAUTOS NEPRIKLAUSOMY-BĖS PERSPEKTYVOJE

Visi lietuviai išeiviai (išsky-rus komunistus ir jų aklus pa-kalikus) trokšta tėvynėi pil-nos laisvės, tik nebe visi tu-ri tvirtą viltį, kad Lietuva vėl prisikels. Ne visi vieno-dai reiškia savo tėvynės mei-lę, ne visi remia organizaci-jų laisvės kovų reikalus. Či-kaגיעčiai lietuviai, visumoje, atrodo labiau tiki į Lietuvos prisikėlimą. Tai gal todėl, kad čia yra žymus skaičius po II Pasaulinio karo atvyku-sinijų, kurie kursto tą tėvy-nės meilę masėse ir skiepija bei palaiko nepriklausomy-bės atgavimo viltį. Naujieji ateiviai iškėlė mintį įkurti nepajudinamą milijoninį fon-dą toms laisvės viltims ir dar-bams palaikyti. Jame daly-vauja tūkstančiai lietuvių ir jau sudėjo tris ketvirčius mi-lijono dolerių numatytos su-mos.

Yra išeivių arpe ir priešin-gų nuomonių. Sakoma, tėvy-nėje buvo Vilniaus geležinis fondas, ginklų fondas ir kiti. Jie žlugo. Kokią girdi, garanti-ją turime, kad nežlugs ir šis milijoninis fondas? Atsa-kymas yra toks: garantija yra savivalda ir pasitikėjimas sa-vo pačių išsirinktais fondo

valdytojais bei organizato-riais. Savo pasitikėjimą ir pa-skatinimą kitiems parodė 76 metų tautietis

Nepriklausomybės idėjais ka-tinti čikagiečiai rodo pavyz-dį. Jie organizuojasi į profe-sines sąjungas bei draugijas, ir tose siekia ne tik paben-drauti savo tarpe ir pasitobu-linti, bet ir padėti tautos ka-mienui, kai išmuš laisvės va-landa. Profesinės sąjungos a-pima kone visas nepriklauso-moje Lietuvoje vartytas pro-tiškų bei techniškų darbų sri-tis. Laisvės kovai didelių pas-tangų deda Čikagoje esąs ALT (Amerikos Lietuvių Ta-ryba) Jie darbuojasi ir kovo-ja nelauždami galvų, kada ir koku būdu Lietuva atgaus laisvę, o tvirtai tikėdami tau-tos nedarumu. utokritiški režimai, paremti teroru gali tvirti net šimtmėčius. Carų valdžia Lietuvoje tvėrė 123 metus, o pačioje Rusijoje jų tironija net 300 metų. Bet vi-sam tam atėjo galas Ateis-galas ir bolševikų diktatūrai. Ivaiviose profesijose dirbą ir glaudžiai savo tarpe bendrau-jantie čikagiečiai lietuviai kiekviena proga iškelia ir pa-brėžia Lietuvos pavergimą, jos vaikų nenuslopinamą ilge-sį laisvės, atsparumą okupan-tui. Tuo vis palaikomas Lietu-vos vardas kitataučiuose gy-vas ir laimima pavergtam kraštui simpatijų.

SUSITIKIMAI SU LIETUVIAIS

Jau iš anksto buvo susitar-ta, kad aš Čikagoje apsigy-vensiu savo švo gerio R. Šiau-dikio pastogėje. Drauge gy-venom Salzburgo stovykloje. Jie metais anksčiau išvyko į Venezuą, bet po 14 metų atsikraustė Čikagon. Jo kaimi-nystėje gyvena kitas švo geris P. Sidzikauskas, kuris drau-ge su žmona baigė braižybos kursus ir taip gražiai susitvar-kė, kad dabar gyvena nuosa-vame 8 butų name. Greta ap-sigyvenęs ir jo svainis mok. Kaunas.

Pirmoji visų giminių drau-ge vakarienė buvo pas Sidzi-kauskus, jaukioje džiaugsmo susitikimo nuotaikoje, prisimi

nimais Lietuvos laikų bei trem-ties įspūdžių. Antroji vakarie-nė pas Šiaudikius. Čia daly-vavo ir inž. J. Jasiukaitis su žmona. Su jais besišnekučiuo-jant iškilė dar gilesni anų lai-kų prisiminimai, kai drauge, kaip Lietuvos įgaliotiniai, grą-žinome lietuvius iš Saratovo į Lietuvą. Vėliau jis buvo ma-no bendradarbis, pavyzdingos kaimo statybos viršininkas. Po keletos dienų visi urmu-įvirtome pas jį vakarienes.

Tuo pačiu metu, dienos la'ku, teko lankyti pas buvu-sius Salzburgo stovyklos gy-ventojus J. ir K. Kasakalčius, pas teisininką o dabar Čika-goje ir muziką bei meninin-ką Naką. Visi Kasakalčiai jau pensininkai, bet J. Kasakai-tis vadovauja Balzeko tauti-niam muziejui. Šis kultūros muziejus įkurtas Čikagoje gi-musio Stasio Balzeko 1966 me-tais, turi gintaro, numizmati-kos-pinigu, filatelijos-pašto ženklų rinkinius, kitų senie-nų ir 10.000 knygų biblioteką. Vieną vakarą teko pasisve-čiuoti pas sanpauliškiams pa-žįstamą Izokaičių šeimą. Prieš dešimtį metų mano žmona ap-lankė jį, gyvenantį varginga-me bute ir gyvenantį skur-džiai. Dabar aš jį radau nuo-savuose gerai įrengtuose na-muose. Drauge su tėvais ap-lankėme ir Izokaičių sūnaus šeimą. Sūnus žymus fotogra-fas, net po užsienių skraido fotografuodamas. Duktė San Francisco mieste darbuojas, prie universiteto. Iš pradžių jie buvo nepatenkinti, išsikė-lę iš S. Paulo, bet dabar jau nebegrižtų čia gyventi

Vieną dieną bevaikštinėda-mas Marquette Parko rajone perskaičiau krautuvės iškabo-ję pavarde «Brazdienė». Suži-nojau, kad tai yra senos Pa-nevėžio Brazdžių šeimos at-žala. Dar prieš pirmąjį pasau-linį karą lankydavausi pas jų senelius bei tėvus, gausios šeimos sūnus ir dukras, su jais iškylaudavome, o po ka-ro užsimezgė draugystė ir su Brazdžių anūkais bei anū-kėmis.

(Bus daugiau)

ISIDĖMĖTINI ADRESAI LIETUVOS ATSTOVYBES URUGUAY, MONTEVIDEO

p. Anatol. Grišonas, Ciudad de Paris 5836, Tel. 50-2180 Veikia kasdien prieš piet.

LIETUVIŲ BAŽNYČIA VILA ZELINA: Rua Inacio ir Av Zelina, Mons. Pio Ragažinskas, Tel. 63-5975.

Liet. Bendruomenė, Valdybos pirminink p. Juozas Tijunelis Rua Iatai, 150 - Casa Ver-de, Tel. 266-0346.

TĖVAI JĖZUITAI: Rua Juatindiba, 20 Parque da Mooka - Tel. 273-0338.

LIETUVIŲ KALBOS PAMOKOS S. PAULY:

MOOCA, Rua Juatindiba, 20 šeštadieniais 14 val.

LIETUVIAMS PAMALDOS LAIKOMOS

V. Zelina parapijoje kasdien ir kiekvieną sekmadienį kaip iki šiol.

Šv. Kazimiero parapijoje: Parque da Mooka Rua Juatindiba, 20.

Sekmadieniais ir šventadi-niais 8, 10 ir 17,00 val.. Darbe-dienomis 7 ir 7,30 val., arba atskirai susitarus dėl laiko kai turimos metinės ar 7 c mišios.

įspazintys čia klausomo kasdieną prieš mišias,

Pirmą mėnesio sekmadienį Parque das Nações 10 val. V. Carolina 15 val., Casa Verde, 17,15 val.

Antra:

Jačana klierikų kopl. 8,30 val. Som Retire, 10,15 val. Utinga 16,30 val.,

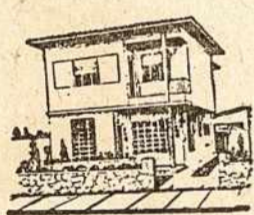
Trečia:

Agua Rasa 8,30 val., Moinho Velho 11,30 val., Lapa 16,30 val.,

Paskutinį:

Vila Anastacio 8,00 val., Vila Bonilha 10 30 val. Prudente 18 val.

«MŪSŲ LIETUVOS» RE-DAKCIJAI IR ADMINISTRA-CIJAI, TAIP PAT IR SĀO PAULO LIETUVIAMS JĖZU-TAMS GALITE SIŪSTI LAIŠ-KUS ŠIUO ADRESU: CAIXA POSTAL 4421. S. PAULO, BRASIL.

Stasys Lapienis

naujose patalpose parduoda įvairias statybos medžiagas bei visokius namų reikmenis.

Naujasis adresas:

DEPOSITO PARATODOS

Avenida Sapopemba, 5761, V. Guarani

ALEKSAS KALINAUSKAS

Advokatas

atlieka visus teisinio pobūdžio darbus, kaip įvairių bylų vedimas, inventarijų sudarymas, deskitis, dokumentų atitaisymas, nuomininkų išmetimas ir kiti darbai.

Rezidencija:

R. Joaquim Piza, 204
Tel. 31-2548

Raštinė:

15 de Novembro, 244
4.o - Sala 19 - Tel. 37-0324
no 14,00 iki 18,00 val.

JONAS JAKUTIS

RUA COSTA BARROS, 352

TEL. 63-3285 - VILA ALPINA

Turi įvairiausių statybos medžiagų, geležinių daik-ų, indų bei darbo įrankių.

Lietuviai pirkin pas lietuvius!

Didelis pasirinkimas medžiagų ir skoningas pasiuvimas, LAURO SANDRON vyriskų rūbų

SIUVYKLOJE LAURO

Rua do Orfanato, 686, - V. Prudente - Fone 63-5294
São Paulo

Medžiaga pardeodama ir išsimokėjimui teikite ir įsitikinkite medžiagos ir darbo kokybe ir kaina

VIENINTELIAI ATSTOVAI GARSIOJO VANDENS LINDOYA

IRMAOS CARRIERI

Lindoya vanduo yra labai žinomas gėrimas Kurio puikų veikimą į žmogaus sveikatą jau visi yra vienbalsiai pripažinę. Pabandykite, įsitikinkite ir visados naudokite!

Rua Lino Bueno, 643

Telefonas: 220-1748, 220-1751 e 220-1752

Caixa Postal 3967

MŪSŲ Lietuva

UA JUATINDIBĀ, 20 — P. DA MOÓCA — SĀG PAULO, 13

V. Zelina

Spaudos Balius Nebetoli

Šv. Juozapo Vyrų Brolija rengia šeštą tradicinį SPAUDOS BALIŲ š. m. rugsėjo 20 d., sekmadienį, sekmadienį, sekmadienį 12.30 val. Jauni- I šį SPAUDOS BIČIULIŲ ba- lių-pobūvį ji maloniai kvie- čia atvykti visus ir visas, drauge ir smagiai laiką pra- leisti, gardžiai papietauti, pa- sižiūrėti trumpos ir įdomios meniškos programos Gros ir lietuviška muzika!

amsta dalyvaudamas pa- remsite lietuviškąją spaudą, mūsų kolonijos savitraštį «Mūsų Lietuva».

Bilietus galite gauti: VILA ZELINOJE pas Brolijos na- rius, MOOKOJE pas Joną Dim šą ir Tėvus Jėzuitus, CASA VERDE pas Matelionius ir bro lius Stankūnus, VILA PRU- DENTĖJE pas Motiejų Tama liūną.

Rengėjai Šv. Juozapo Vyrų Brolija

ŠEŠTADIENIO MOKYKLA (Vila Zelinoje)

Praeitais kartais Šeštadie- nio Mokyklėlėj dalyvavo ke- lis kartus daugiau vaikų, net jaunimo, Buvę visiems labai įdomu. Ji vyksta šestadieniai 15 val. Jaunimo Namuose.

Vila Zelinos parapijos va- karienė bus 10 diena spalio 20 val. Jaunimo Namuose. Gautas pelnas bus panaudo- ti gatvių asfaltui apmokėti.

Trisdešimtos dienos šv. Mi- šios už Viktorą Žemantauską

bus rugsėjo 13 dieną 11 val. Vila Zelinoje. Giminės ir pa- žįstami kviečiami dalyvauti.

PRAMATOMI PARENGIMAI

Spalio 10 dieną PARAPIJOS VAKARAS. Rengia Lietuvių Katalikių Moterų Draugijos jaunesnioji karta.

25 spalio Katalikų Bendruo- menės Choro koncertas Sese lių Pranciškiečių Gimnazijos salėje ir kt.

Mooca

P A D Ē K A

Labai nuosirdus ačiū vi- siems RIO DE JANEIRO iet- taviams vienokiu ar kitokiu būdu prisidėjusiems prie mū- sų vaišinimo ir pavažinėjimo po Jūsų gražųjį Rio de Janei- ro miestą!

Buvę tikrai malonu giedo- ti dalnuoti ir svečiuotis pas savo brolius ir seses lietu- vius, kurie dar myli lietuviš- ka — dainą, giesmę, žodį, sa- vųjų sutikimą svečiavimąsi

Ačiū ir naujosios lietuviš- kos Kalvarijos ir Aušros Vartų parapijos klebonui kun. J. Janilioniui ir prel. Z. Ignata- vičiui, mus taip mielai priė- musiems. Tegul Kalvarijų Kristus ir Aušros Vartų Mari- ja laimina jus visus!

«AUŠROS» CHORAS

Ačiū visiems CHORISTAMS už pasišventimą išvažiavime Rio de Janeiro miestan lietu- vių kopyčios šventinimo ir lietuviškosios parapijos įkū- rimo iškilimėm. Jūsų pastangos ir nuovargis buvo skirti Die- vo garbei ir Tėvynės labui!

«Aušros» Choro Valdyba

DR. ANTONIO SIAULYS

C. R. M. 10.647

Cirurgião da Santa Casa de São Paulo
Medico da Cruzada Pro-Infancia

Especialista em Obstetricia pela Maternidade de S. Paulo
Clinica de Adultos e Crianças — Molestias de Senhoras
Partos — Operações

Horario: Das 12 as 14 e das 19 as 21 horas
Jonsultorio e Residencia RUA DOS TRILHOS, 1576
Mooca, Fone 92-3991

Atende-se com hora marcada

DR. JONAS NICIPORCIUKAS

Cirurgião Dentista

p/ Universidade de São Paulo
RAIOS X

Consultorio: Rua Capí Pacheco Chaves, 1206,
Vila Prudente, Tel. 63-5352

GIMTADIENIO PROGA rugsėjo 6 d. būsimai daktarei LEOKADIJAI ALEKN VAIČIŪTEI

linki ilgiausių metų ir geriausio pasisekimo moksle.

«Žilvytis»

To pat linki ir jos tėveliai, bobutė, sesės ir brolis.

MŪSŲ MIRUSIEJI

Rugpiūčio 14 d. Vila Liba- nesa mirė JUOZAS VIJEKIS, sulaukęs virš 70 metų am- žiaus. Palaidotas Formozos kapinėse.

Taip pat Vila Libanasa rug- piūčio 30 d. mirė ONA ŽI- LINSKIENĖ, apie 70 metų am- žiaus, Palaidota Quarta Para- da kapinėse Paliko liūdesy seseris, vaikus, žentus ir anūkus.

Mūsų užuojauta mirusiųjų artimiesiems!

METINĖS MIŠIOS UŽ

A. A. KAŽI TALEIKI

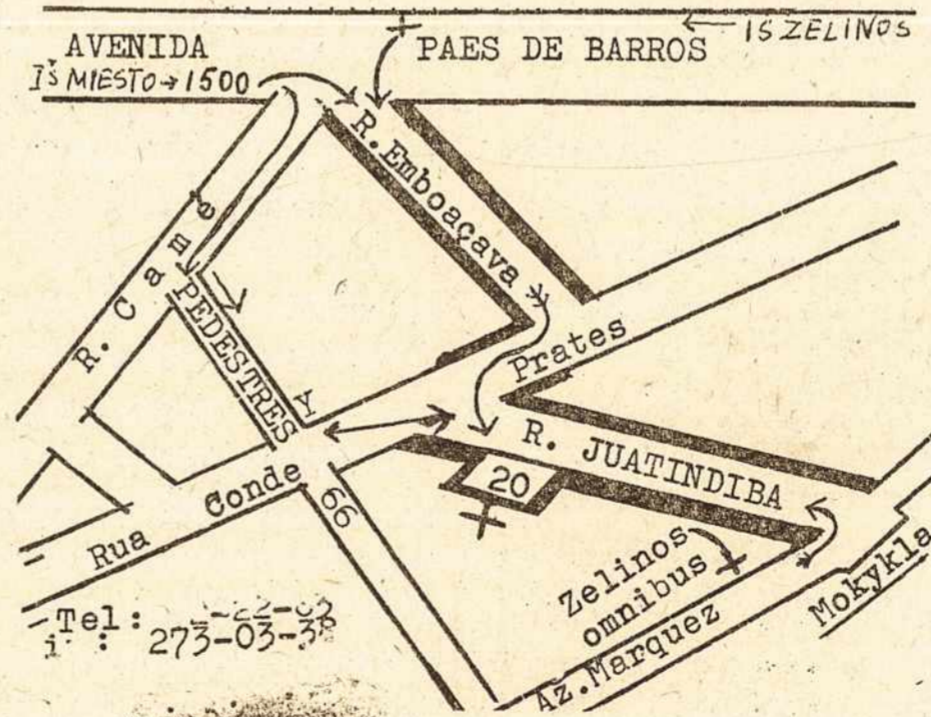
Šv. Vincento Pauliečio baž- nyčioje. Moinho velho, Ipi- ranga, bus rugsėjo 20 dieną, sekmadienį, 11.30 valandą šv. Mišios už a.a. Kazimiero Ta- leikio vėlę. Giminės, bičiu- liai, pažįstami ir kiti tautie- čiai kviečiami jose dalyvauti.

Taleikių šeima.

UŽSIMOKĖJO UŽ ML

Marija Pasekienė (USA) 35 dol., Staays Melinavičius 20 cr, kur Juozas Janilicnis iš Rio de Janeiro Lietuvių Kalvarijos ir Aušros Vartų parapija — 100 cr.

KELIAS PAS TĖVUS JĖZUITUS

ZELINOJE VISI GALI UŽSIMOKĖTI UŽ «M. LIETUVĄ»

p. Juozui Baužiui. Jis daug metų ištikimai patarnauja skaitytojams ir Administracijai, patarnaus ir dabar. Jo adresas yra Rua Manaias, 363. Visai arti prie bažnyčios aikštės. Pasinaudokite!

ADVOKATĖ IRENA GRITĖNAS — SPINA

praneša tautiečiams, kad daro inventarus, iškraustymus, skyrybas, nejudomo turto administravimą,

Priima klientus savo raštinėje, esančioje Largo Sete de Setembro, 52, 6.o andar, sala 607 (priešais Forum) nuo 16 iki 18 valandos.

ATSKIRO NUMERIO

KAINA 0,40

įteikė medalį «už nuopelnus Magdalenai Vinkšnaitienei ir Petruui Simonui.

Mišių metu, kaip įprasta, dalyviai giedojo. Jis laikė kun, A. Saulaitis, pamokslė minėdamas, kad išėivijos lie- tuvių susitelkimas yra ir pa- guoda lietuviams okupuotoje Lietuvoje.

Nieko nelaukdamas, jauni- mas ėmė žaisti sportinius ir pramoginius žaidimus, kuriuos pravedė p. Vinkšnaitienė. Bu- vo parūpinta sviedinių, balio- nų, dovanų laimėtojams Dide- lius ir mažus prajuokino atjo- jės «arklys» su žmogiškom- kojom ir virvine uodega.

Saulėi trumpai pasirodžius, mažesnieji išėjo laukan prie supynių ir žaidimų aikštės. Užkandžiais rūpinosi visi vy- resnieji, stalus papuošę mažo- mis tautinėmis vėliavėlėmis, p. Simonio ir p. Čiuvinskienės padarytomis.

Popiet šv. Juozapo Vyrų Brolija, kaip ir pernai, prave- dė žaidimus jauniems ir vy- resniems: lenkynės su mai- šais ir virtais kiaušiniiais, obu- lių valgymo varžybos, virvės- traukimas.

Laukėsi ir svečių iš stovy- klavietės valdytojų, kuriuos priėmė ir vaišino kap. Juo- zas Čiuvinskas. Prefeitūra tu- rėjo atsiųsti vilkiką, kuris iš- trauktų autobusus, minkštoje žemėje įklampusius. Nuotykių ir geros nuotaikos netrūko, kol apie penktą valandą su- sėdo grįžti namo.

ATEITININKU VIII KONGRE- SO ČIKAGOJE PROGRAMA

Rugsėjo 4 d., penktadienį — Religinės parodos apžiūrė- jimas ir uždarymas, Literatū- ros vakaras, Susipažinimo va- karas ir šokiai. Šeštadienį — iškilmingos Kongreso atidary- mas, posėdžiai, paskaitos, va- kare koncertas, išpildant Čiur- lionio simfoninę poemą «Jū- ra», V. Jakubėno «Miško šven- tės», Bethoveno Koncertą «Nr. 1 ir solistų dainuojamas ari- jas. Sekmadienį — posėdis, iš- kilmingas uždarymas; iškil- mingos pamaldos, kurias lai- ko vysk. Brizgys su dvasios vadais, kokteilis, vakarienė. Pirmadienį Kongreso užbai- gamasis posėdis, Sąjungų atstovų pasitarimai.

VYRŲ BROLIJOS VEIKLOS KALENDORIUS

Rugsėjo 20 d. spaudos bi- čiulių subuvimas balius.

Spalio 11 žaidimai Juruba- tubos parke pas p. Vladą Ja- siulionį.

Lapkričio 8 ar 15 pikiškas Praia Grande.

Juozas Baužys, pirm.